

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ – ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ- ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΕΛ 2024

Θέμα Α

τα οφέλη του αθλητισμού για τα Άτομα με Αναπηρία εντοπίζονται στην τρίτη και τέταρτη παράγραφο του κειμένου. Οι αναφορές είναι πολλές, οπότε καλό θα ήταν να ομαδοποιηθούν.

Θεματικό κέντρο = αξιοποιείται η εκφώνηση της άσκησης ως εισαγωγή

στο κύριο μέρος της περίληψης αναφέρονται τα οφέλη αυτά ομαδοποιημένα σε κατηγορίες: σωματικά, ψυχικά, ακαδημαϊκά και κοινωνικά

Είναι αναμφίβολα πολλαπλά οφέλη του αθλητισμού για τα άτομα με αναπηρία σε όλα τα επίπεδα. Συγκεκριμένα, διασφαλίζει την καλή σωματική υγεία με την ενδυνάμωση και τη μείωση των πόνων αλλά και την ψυχική, αμβλύνοντας τις διαταραχές και ενισχύοντας την αυτοπεποίθηση και τον τρόπο αντίληψης του εαυτού. Ανάλογα, η άθληση συμβάλλει στην ακαδημαϊκή επιτυχία και την κοινωνικοποίηση, αφού προάγει την θετικές σχέσεις σε ευρύτερα κοινωνικά δίκτυα και την αλληλεπίδραση και συνοχή μέσα στην οικογένεια.

(73 λέξεις)

B1. α= Σωστό, β= Λάθος, γ= Λάθος, δ= Λάθος, ε= Σωστό

B2α. Η δεύτερη και η τρίτη παράγραφος του κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά μεταξύ τους με μια σχέση αντίθεσης, στοιχείο που υποδηλώνεται και από τη χρήση της διαρθρωτικής λέξης «Οστόσο». Πράγματι, το περιεχόμενο της τρίτης παραγράφου έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο της προηγούμενης. Ενώ, λοιπόν, στη δεύτερη παράγραφο αποδεικνύεται μέσα από τη χρήση στατιστικών δεδομένων η μειωμένη συμμετοχή που έχουν τα άτομα με αναπηρία σε οργανωμένα αθλήματα, η επόμενη παράγραφος αναλύει τα οφέλη του αθλητισμού σε σωματικό και ψυχικό επίπεδο, από τα οποία τα άτομα με αναπηρία αποκλείονται.

B2β. Στοιχεία που καθιστούν το ύφος τυπικό: κυρίαρχο γ πρόσωπο (αποστασιοποίηση από τα γραφόμενα, αντικειμενικότητα), ονοματοποίηση (έμφαση σε αφηρημένες έννοιες), ειδικό λεξιλόγιο (εγκυρότητα, αξιοπιστία, επιστημονικότητα)

B3. Η τελευταία παράγραφος του κειμένου 1 συνομιλεί με το κείμενο 2, εφόσον έχουν ένα κοινό περιεχόμενο, καθώς συνδέουν την κοινωνία με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία. Στο συγκεκριμένο τμήμα του πρώτου κειμένου η ένταξη στην κοινωνία κι η ισότιμη αναγνώριση της αναπηρίας παρουσιάζονται ως μέσα για την υπέρβαση των εμποδίων αυτών, που

αποκλείουν τα ΑΜΕΑ από τα οφέλη του αθλητισμού. Το δεύτερο κείμενο συγκλίνει με αυτές τις διαπιστώσεις και προσδιορίζει το ρόλο της κοινωνίας, αναδεικνύοντας την ανάγκη για λήψη μέτρων και συγκεκριμένες παρεμβάσεις για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των ΑΜΕΑ.

Θέμα Γ

Βασικός προβληματισμός του ποιήματος είναι ο αυτοπροσδιορισμός, η αναζήτηση και διαμόρφωση της προσωπικής ταυτότητας, όπως προκύπτει ήδη από τον τίτλο («Η ταυτότητα»). Σε ένα τόνο υποκειμενικό το ποιητικό υποκείμενο εξομολογείται σε **α ενικό πρόσωπο** στο πλαίσιο **ενός εσωτερικού μονολόγου** τους προβληματισμούς που σηματοδοτούν το προσωπικό ταξίδι αναζήτησης του εαυτού. Θεωρεί ότι η ταυτότητα δεν καθορίζεται από σωματικά, εξωτερικά χαρακτηριστικά που είναι ατομικά («δικό μου») αλλά περιχαρακώνεται από μια συλλογικότητα εξωτερική, που υπερβαίνει τον εαυτό. Μέσα από την **αναλογία** με ένα «ποτάμι» αποτυπώνει το ρευστό χαρακτήρα της ύπαρξης και μια ταυτότητα που προσδιορίζεται από το «χρέος». Είναι μια διαρκώς εξελισσόμενη ευθύνη για ουσιαστική παρουσία στη ζωή αλλά και την ανάγκη να αφήνουμε με συνέπεια το στίγμα μας, να αναλαμβάνουμε την ευθύνη της ύπαρξης και των πράξεών μας «υπογράφοντας ευανάγνωστα». Ο έντονα μεταφορικός λόγος αισθητοποιεί τα νοήματα, ενισχύοντας τη γλαφυρότητα. Μια τέτοια στάση ζωής καταξιώνει το ανθρωπιστικό ιδανικό, όπως αποτυπώνεται με την προσωποποιημένη εικόνα του Σύμπαντος.

Παρόλο που ζούμε σε κοινωνίες, όπου τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και τα ισχύοντα πρότυπα θεοποιούν το «φαίνεσθαι» και την τελειότητα της μορφής, θεωρώ ότι τα εξωτερικά γνωρίσματα του ανθρώπου δεν πρέπει να τον καθορίζουν. Είμαστε το σύνολο των εσωτερικών ποιτήτων, των αξιών και της δύναμης της ψυχής μας και όχι είδωλα στον καθρέφτη.

(200 λέξεις)

Θέμα Δ

κειμενικός τύπος = εισήγηση (απαιτείται προσφώνηση, εναλλαγές ρηματικών προσώπων, στοιχεία προφορικότητας)

στον πρόλογο διαπιστώνω την αντίφαση που παρατηρείται στις σύγχρονες κοινωνίες, όπου ενώ τα δικαιώματα του ανθρώπου είναι κατοχυρωμένα και διατεινόμαστε την ισότητα και τη συμπερίληψη, μια διόλου ευκαταφρόνητη ομάδα, τα ΑμεΑ, βιώνουν την υποτίμηση και τον αποκλεισμό. Ολοκληρώνω με αναφορά στα ζητούμενα (που είναι και το θέμα της εισήγησης)

Ζητούμενο 1^ο = προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ΑμεΑ

- κοινωνικός αποκλεισμός (σχετίζω με την έλλειψη υποδομών και την αδυναμία προσβασιμότητας ακόμα και σε δημόσια κτίρια). Συνδέω με τη μειωμένη συμμετοχή στον οργανωμένο αθλητισμό (κείμενο 1)
- ρατσισμός και διακρίσεις, περιθωριοποίηση και οίκτος, κοινωνικές προκαταλήψεις και στερεότυπα (αμφισβήτηση ικανοτήτων, μεροληψία)
- ολιγωρία των κυβερνήσεων, απουσία κράτους πρόνοιας (συνδέω με την ελλιπή κατοχύρωση των δικαιωμάτων και την αδυναμία πολιτικής εκπροσώπησης, καθώς και τα οικονομικά προβλήματα)

Ζητούμενο 2^ο = δηλώνω συμφωνία ή διαφωνία σχετικά με το ρόλο του οργανωμένου κοινωνικού συνόλου στην κατάκτηση ενός ικανοποιητικού επιπέδου ζωής.

(σημαντικό να προσδιορίσω την έννοια του οργανωμένου κοινωνικού συνόλου, προκειμένου να προσεγγίσω εύστοχα)

- μπορώ να ξεκινήσω αναφέροντας την κοινωνία πολιτών, το σύνολο = εθελοντισμός, έμπρακτη στήριξη μέσα από δράσεις αλληλεγγύης, σεβασμός και εκτίμηση
- Τονίζω, ωστόσο, ότι η μέριμνα για τα ΑμεΑ δεν πρέπει να περιορίζεται στην έννοια της φιλανθρωπίας και στο συναίσθημα του οίκτου. Επισημαίνω την ανάγκη για οργανωμένη δράση, με την εξασφάλιση ίσων όρων ζωής και την κρατική παρέμβαση με την εφαρμογή κοινωνικών πολιτικών (υποδομές, επιδόματα, κατοχύρωση δικαιωμάτων) που θα οδηγήσει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους

στον επίλογο ανακεφαλαιώνω την ανάγκη για βελτίωση της θέσης των ΑμεΑ, χρέος ατομικό και συλλογικό. προτρέπω το ακροατήριό μου για άμεση δραστηριοποίηση και ανάληψη ευθύνης. ολοκληρώνω με την αισιόδοξη προοπτική ενός κόσμου καλύτερου και δημοκρατικού (μπορώ να αξιοποιήσω και κάποιο στίχο από το ποίημα, πχ την αναφορά στο ανθρώπινο πρόσωπο του σύμπαντος)

κλείνω την εισήγηση με έκφραση ευχαριστιών και χαιρετισμό προς το ακροατήριο

ΕΙΡΗΝΗ ΖΑΝΝΑΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ